

## گردهمایی یاد بود از فاجعه ۱۹ مارچ «روز زجر کشی فرخنده» در ماربورگ آلمان:

به روز ۱۸ مارچ سال روان محفلی برای یاد بود از روز زجر کشی فرخنده و تاکید بر اینکه ما فرخنده را فراموش نمی کنیم، از طرف «انجمن غیر انتفاعی مدد رسانی افغانی» به همکاری «اتحادیه کلتوری افغانها در ماربورگ» دایر گردید.

در این محفل خانم هوسی «بابک» و شیمیا «غفوری» به نمایندگی از نهاد ها در مورد فاجعه زجر کشی فرخنده، معرفی نتایج فراخوان «کانون هماهنگی زنان افغانستان» که توسط اضافه تر از ۶۰ شخصیت حقوقی و بیشتر از ۲۰۰۰ شخصیت انفرادی به امضا رسیده است و ضرورت تثبیت این روز در تقویم رسمی افغانستان با یکی از نامهای پیشنهاد شده در فراخوان، سخنرانی نموده و یک پارچه شعر توسط شاعره توانای کشور خانم نظیفه «یعقوبی ویرا» قرائت گردید. ویژه گی دیگر این محفل انتر اکتف بودن آن بود، یعنی اشتراک کنندگان در آن سهم فعال داشتند. قسمت انتر اکتیف شامل دو بخش بود که به اشتراک کنندگان موقع فکر کردن و ابراز نظر به صورت فعال را میسر گردانید. در بخش اول با طرح این سوال عام فهم و قبلاً آماده شده که «برای جلوگیری از تکرار فاجعه ۱۹ مارچ ۲۰۱۵ ما به چه ضرورت داریم» اشتراک کنندگان با فکر خود و قلم خویش نظریات شان را نوشتند. آنچه توسط ایشان در تخته نوشته شد، عبارت بودند از: حمایت از قشر زنان، همبستگی زنان افغان، صلح، احترام گذاشتن به حقوق زنان به طور مساوی با مردان و تفکیک درست آن، ارتقای سطح دانش اجتماع، آگاهی از دین، قانونیت، مبارزه بر ضد تعصب مذهبی، مجازات عاملین قتل فرخنده، عدالت اجتماعی برای زنان، «نه» به خشونت بر علیه زنان و آرزوی پیروزی برای زنان بود.

در بخش دوم تمام اشتراک کنندگان در بیرون از سالون به سه گروپ تقسیم شدند. هر گروپ بایست ضروری ترین کلمه را در شرایط فعلی برای جامعه افغانستان انتخاب نموده و با شمع های کوچک بر روی سنگفرش می نوشتند. در نظر بود تا این شمع ها بعداً روشن شوند. در جریان انتخاب کلمه گفت و شنود با مسوولیت و گرم بین اعضای هر گروپ صورت گرفت. آنها سه مفهوم: صلح، عدالت و آزادی را انتخاب نمودند که بعداً هم با شمع ها نوشتند. ولی وزیدن باد شام در مقابل روشن کردن شمع ها قد علم نمود و شمع ها روشن نشد. تو گویی مقاومت ضد مردمی در مقابل آن جان گرفت.

در این محفل زن ها و مرد ها، "کلان سالان" و جوانان و دو سه طفل نیز اشتراک داشتند. به خصوص اشتراک جوانان آگاه در این نوع گردهمایی ها امیدوارکننده می باشد. زیرا آنها باید مشعل آمل مر دم را به موقع به دست خویش گرفته و آنرا روشن نگهدارند.

محفلی با تأیید این شعار: «ما روز زجر کشی فرخنده را فراموش نمی کنیم» خاتمه یافت.